

روش طیف ظرفیت برای تحلیل غیرخطی سازه ها

تألیف و تدوین: عباس حق اللهی، عضو هیأت علمی دانشکده عمران دانشگاه شهید رجایی

عبدالرضا سروقدقدم، استادیار پژوهشکده مهندسی سازه moghadam@dena.iiees.ac.ir

۱- چکیده

می شود. روش طیف ظرفیت حداکثر پاسخ را با در نظر گرفتن ظرفیت سازه و نیاز حرکت زمین بر مبنای طیفهای شتاب و تغییرمکان برآورد می کند (به همین دلیل نام طیف ظرفیت برای آن انتخاب شده است). استفاده از پارامترهای مشابه در برآورد ظرفیت و نیاز، امکان استفاده از یک روش حل گرافیکی را میسر می سازد و خصوصیات کلیدی مانند سختی، مقاومت و جذب انرژی (میرایی) در پاسخ لرزه ای سازه را مشخص می کند.

در این مقاله تصویری کلی از روش طیف ظرفیت به منظور تعیین حداکثر پاسخ زلزله ارائه شده است. مثالهایی که به صورت گرافیکی حل شده اند نحوه برآورد حداکثر پاسخ در برابر زلزله را برای مدلهای ساده ساختمانهای جدید، موجود و قدیمی نشان می دهند. این توضیحات منحصر به محاسبه پاسخ کلی سازه می باشد. محاسبه پاسخ اعصاری سازه ای، ارزیابی نیروها و تغییرمکانهای نهایی در آنها خارج از مجال این بحث می باشد. بیشتر مباحثی که در این مقاله بحث شده است از مباحث تئوری طیف ظرفیت [۲] و [۳] اتخاذ شده است.

۲- مقدمه

رفتار سازه ها بعد از محدوده ارتجاعی، توسط روشهای تحلیل دینامیکی غیرخطی بررسی می گردد که در این روشها معمولاً از چند نمونه شتابنگاشت مربوط به زلزله های کذشته استفاده می شود. تحلیل دینامیکی غیرخطی بسیار پیچیده و وقت گیر است و به صورت یک روند محاسباتی کاربردی در دفاتر مهندسی قابل استفاده نمی باشد. بر این اساس، ایده تحلیل غیرخطی استاتیکی مطرح شده است. سه روش عمله برای تخمین تغییرمکان حداکثر در تحلیل غیرخطی استاتیکی وجود دارد که عبارتند از [۱]:

- استفاده از یک سیستم یک درجه آزاد معادل؛
- استفاده از مدل الاستیک سازه؛
- روش طیف ظرفیت.

در روش اول رفتار نهایی یک سیستم یک درجه آزاد معادل سیستم سازه ای موردنظر محاسبه می گردد و تغییرمکان حداکثر سازه (تغییرمکان هدف) تعیین می گردد. در روش دوم با استفاده از یک مدل الاستیک سازه و با استفاده از روش تاریخچه زمانی یا روش طیفی، تغییرمکان هدف به دست می آید. در روش سوم که یکی دیگر از راههای تحلیل می باشد، ظرفیت سازه با نیاز حرکت شدید زمین مقایسه و بر اساس آن، حداکثر پاسخ سازه در برابر زلزله محاسبه-

در آیین نامه های موجود غالباً استفاده از روشهای خطی در طراحی سازه کفایت می کند (به استثناء ساختمانهایی که دارای سیستم جداگر در محل پی هستند). به موازات استفاده از تحلیل خطی، مطابق ضوابط، محدودیتهایی در مصالح مصرفی و شکل سازه اعمال و جزئیات خاصی توصیه می شود تا شکل پذیری لازم در سازه تأمین گردد. در روش تحلیل خطی آیین نامه ها، رفتار خطی سازه معمولاً با ضریب Rw (یا R) به رفتار غیرخطی سازه مرتبط می گردد. شکل (۱) نمای کلی از ترکیب عوامل مختلف در Rw را نشان می دهد. در این شکل، پارامترها بر مبنای برش پایه تقسیم بر وزن ساختمان V/W واحد شتاب) و نسبت به پریود ترسیم شده است.

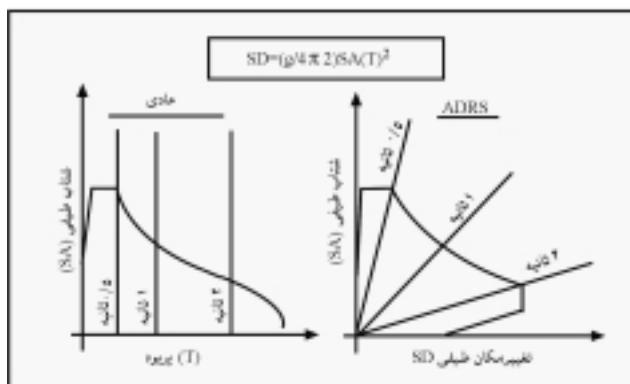
در مرجع [۵] پیشنهاد شده است که حداکثر پاسخ در نقطه تعادل بین نیاز لرزش زمین و ظرفیت سازه اتفاق می‌افتد. این نقطه تعادل در شکل (۱) در محل تقاطع طیف هدف و منحنی ظرفیت سازه در محل پریود مؤثر (T_{eff}) مشخص شده است.

برای تبدیل منحنی شتاب بر مبنای پریود به منحنی شتاب بر مبنای تغییر مکان می‌توان از رابطه (۱) استفاده کرد [۶]:

$$SD = \left(\frac{g}{4\pi^2} \right) T^2 SA \approx 10T^2 SA \quad (1)$$

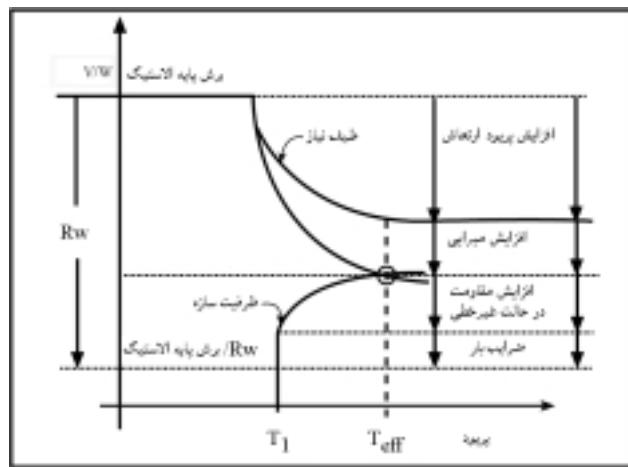
در این رابطه، SD تغییر مکان طیفی بر حسب سانتیمتر، g شتاب جاذبه برابر $9/81$ متر بر مجدور ثانیه، T پریود سازه بر حسب ثانیه و SA شتاب طیفی بر حسب (g) می‌باشد.

منحنی طیف پاسخ شتاب-تغییر مکان
(Acceleration Displacement Response Spectrum) نشان داده شده است. تمام پاسخهای حداکثر در این فرمتهای مشخص-می باشند. البته فرمت معمولی بر روی پریود و شتاب تأکید دارد؛ در حالی که در فرمت "ADRS" امکان مشاهده همزمان حداکثر شتاب و تغییر مکان طیفی وجود دارد که به طور خاص در تحلیل غیرخطی مفید می‌باشد.

شکل (۲): فرمهای ترسیم طیف پاسخ [۶]

در فرمت ADRS خطوط با پریود ثابت به صورت شعاعی از مرکز مختصات ترسیم می‌شوند. شکل (۳) همان شکل (۱) است که بر مبنای فرمت ADRS ترسیم شده است. D_u در شکل (۳) حداکثر تغییر مکان غیرخطی سیستم را نشان می‌دهد که از محل تقاطع منحنی طیف نیاز که بر اثر میرایی بیش از ۵٪ اصلاح شده است و منحنی ظرفیت سیستم به دست می‌آید. شکل (۳) برآورد مناسبی از پاسخ غیرخطی یک سیستم را نشان می‌دهد.

شکل (۱): عوامل مؤثر در Rw در [۶]

چهار عامل مؤثر در Rw عبارتند از:

- ۱- کاهش تأثیر زلزله به علت افزایش پریود سازه؛
- ۲- کاهش تأثیر زلزله به علت افزایش اتفاق ازرهی (میرایی) بیش از مقدار عادی که معمولاً ۵٪ در نظر گرفته می‌شود؛
- ۳- افزایش مقاومت از جاری شدن اسمی مقاطع تا حد نهایی آنها (افزایش مقاومت)؛
- ۴- افزایش مقاومت از نیروهای طراحی تا تسلیم مصالح (ضرایب بار).

ترکیب سه عامل اول مربوط به توانایی سازه می‌باشد که بر پایه شکل پذیری استوار است. ضریب چهارم که مربوط به ضرایب بار می‌باشد فقط برای ساختمانهایی که با روش تنش مجاز طراحی می‌شوند متصور می‌گردد. در شکل (۱) ظرفیت سازه با یک منحنی نشان داده شده است که از پریود اولیه سازه (T_1) شروع می‌شود و با این پریود باقی می‌ماند تا تعدادی از اعضای سازه به حد تسلیم برسند؛ پس از این وضعیت، پریود ارتعاش سازه در سطح پاسخ افزایش می‌یابد.

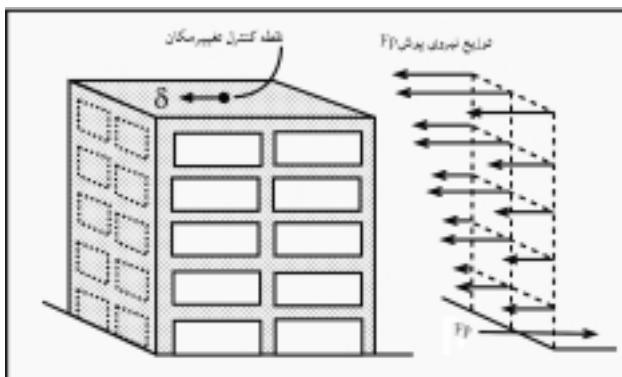
پریود اولیه سازه (T_1) در شکل (۱)، پریود واقعی آن را نشان-می دهد که مقداری بزرگتر از پریود سازه محاسبه شده بر اساس ضوابط آیین نامه ها می‌باشد. طیف "برش پایه الاستیک" در شکل (۱) نتیجه حاصلضرب ضرایب زلزله بدون اثر R است. این طیف در پریودهای کوتاه، مقدار ثابتی است و در پریودهای بلند کاهش می‌یابد. مقادیر این طیف تقریباً معادل با طیف طرح آیین نامه با ۵٪ میرایی می‌باشد.

طیف نیاز زلزله همان طیف "برش پایه الاستیک" نشان داده شده در شکل (۱) می‌باشد که برای پریودهای بالاتر از T_1 کاهش یافته است.

اینرسی باشد که در هنگام پاسخ دینامیکی به سازه وارد می شود.

- ۳ در حالتهای خاص بکارگیری روال خاصی در تحلیل ضروری است. مانند زمانی که ساختمان غیرمتقارن باشد و یا تأثیرات مدهای پیچشی و یا نامنظمی پایه یا برخورد دو ساختمان مجاور و غیره در نظر گرفته شود. اگرچه این موضوع مرتبط با بحث می باشد، اما طرح جزئیات آن در حوصله این مقاله نمی گجد.

شکل (۴)، یک مثال از بارگذاری یک مدل ساختمانی ساده موجود را نشان می دهد. نیروهای پوش به مدل اعمال می شوند و نمودار نیرو (مثالاً نیروی برشی پایه) نسبت به تغییر مکان نقطه کنترل (مثالاً بام) ترسیم می گردد. این منحنی مبنای Pushover می باشد.

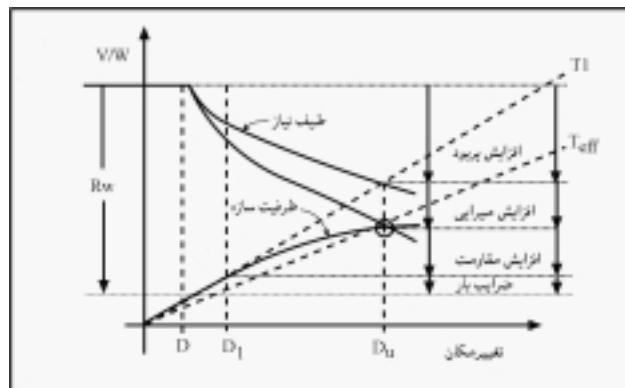
شکل (۴): یک نمونه بارگذاری روی یک ساختمان برای تحلیل غیرخطی استاتیکی [۴]

مراحل ترسیم یک منحنی Pushover به تعداد زیادی مراحل بارگذاری به صورت گام به گام نیاز دارد. در هر مرحله با افزایش نیروی پوش، تعداد تسلیم المانها (یا انهدام آنها) افزایش می یابد. شکل (۵) یکی از شیوه های رسم گام به گام منحنی Pushover را نشان می دهد.

۵- روش طیف ظرفیت

در روش طیف ظرفیت، فرض می شود که حداکثر پاسخ غیرخطی سازه، معادل تغییر مکان یک سیستم معادل الاستیک با پریود مؤثر (T_{eff}) و براساس محل تقاطع دو منحنی ظرفیت و نیاز مطابق شکل (۶) باشد. اولین گام برای ساختن منحنی های ظرفیت و نیاز، برگردان منحنی از دستگاه مختصات برش پایه در مقابل تغییر مکان به یک منحنی معادل ظرفیت در دستگاه مختصات طیف شتاب در مقابل طیف تغییر مکان است.

شکل (۷) تبدیل منحنی Pushover را به منحنی طیف ظرفیت نشان می دهد. فرمول تبدیل منحنی Pushover به طیف ظرفیت

شکل (۳): ضریب R_y با فرم ADRS [۴]

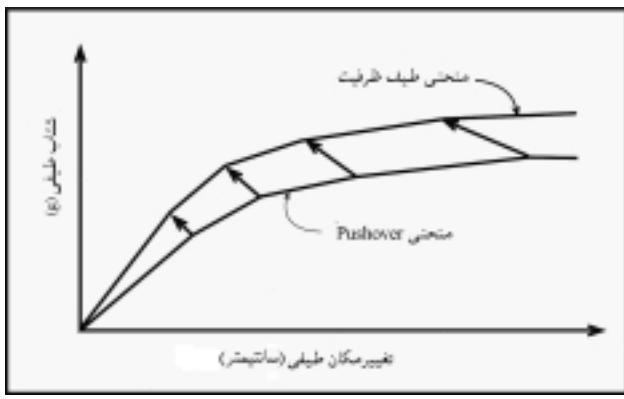
۴- تحلیل غیرخطی استاتیکی Pushover

تحلیل غیرخطی Pushover رفتار غیرخطی سازه را تحت اثر زلزله برآورد می کند. هرچند که نیروها به صورت استاتیکی اعمال می شوند، اما انتظار می رود برای بسیاری از ساختمانها، روش تحلیل غیرخطی استاتیکی، تخمین مناسبی از حداکثر دینامیکی پاسخ غیرخطی سازه را مشخص کند. برای این منظور لازم است که در محاسبه ظرفیت سیستم، سختی و مقاومت به طور مناسب مدل شوند و در محاسبه نیاز زلزله مقدار میرایی را که زلزله در سازه ایجاد می کند به کار برده شود. برای تعیین دقیق این مقادیر پارامترهای زیادی مورد نیاز است.

کفایت سیستم را با ساده سازی می توان بررسی نمود. به عبارت دیگر، از حداکثر تغییر مکان هر طبقه برای این منظور می توان استفاده کرد. به هر حال، مطلوب آن است که بتوان در روش Pushover به سادگی پاسخ کلی سیستم را به دست آورد. برای این منظور انجام مراحل کلیدی زیر ضروری است:

- برای انتخاب توزیع نیروهای پوش، لازم است مشخص شود که چند نوع از مدهای تسلیم باید بررسی و مطالعه شود. پاسخ این پرسش منوط به شناخت انواع حالات احتمالی انهدام سازه، می باشد. برای بعضی از ساختمانها فقط یک حالت شکست قابل تصور می باشد (مثل طبقه نرم در یک امتداد); اما، سایر ساختمانها ممکن است چند حالت قابل تصور برای شکست داشته باشند. ساختمانهای بلند ممکن است نیاز به ارزیابی احتمال شکست در مدهای بالاتر را نیز داشته باشند.

- هر مد مختلف شکست یک بارگذاری خاص خود را خواهد داشت. در مراجع [۲] و [۳] راهنمایی خاصی برای انتخاب نوع نیروی اعمالی وجود دارد. هر نوع نیروی پوش باید مشابه با نیروی

شکل (۷): تبدیل منحنی Pushover به منحنی طرفیت [۴]

$$\alpha_1 = \left[\sum_{i=1}^N W_i \phi_i \right]^2 / \left(W \sum_{i=1}^N W_i \phi_i^2 \right) \quad (۳)$$

$$\alpha_2 = \phi_{roof} \left[\sum_{i=1}^N W_i \phi_i / \sum_{i=1}^N W_i \phi_i^2 \right] \quad (۴)$$

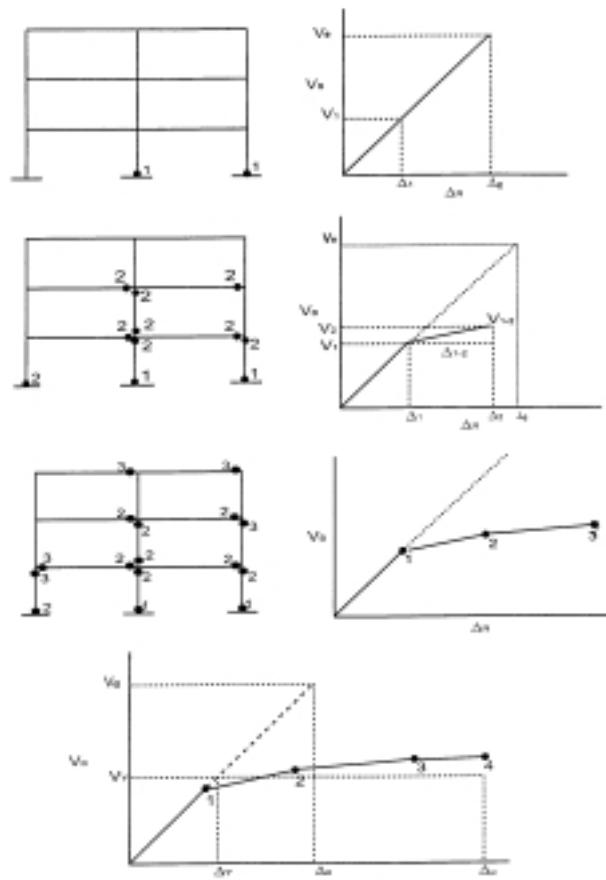
$$D = \delta_{roof} / \alpha_2 \quad (۵)$$

در این روابط، A شتاب طیفی بر حسب g در D ، D برش پایه به کیلوگرم در δ_{roof} ، W کل وزن ساختمان به کیلوگرم، ϕ_{roof} شکل مد $Pushover$ در بام، ϕ شکل مد $Pushover$ به تغییر مکان بام، α_1 نسبت تغییر مکان مد $Pushover$ به تغییر مکان بام، α_2 نسبت تغییر مکان مد $Pushover$ به تغییر مکان بام سازه به سانتیمتر، W_i وزن به کیلوگرم در محل i ام، δ تغییر مکان بام سازه به سانتیمتر، N تعداد طبقات ساختمان است.

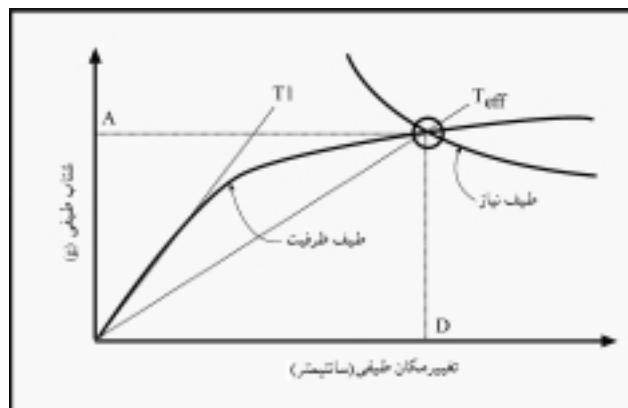
در معادلات (۲) تا (۵) زمانی که مد $Pushover$ ماتنده یک سیستم یک درجه آزاد عمل می‌کند α_1 و α_2 برابر ۱ هستند؛ در این حالت، منحنی طیفی طرفیت با منحنی $Pushover$ یکی می‌شود.

دومین گام ساختن منحنی های طیفی طرفیت و نیاز (شکل ۶)، به دست آوردن طیف نیاز از طیف طراحی با 5% میزانی می‌باشد. این محاسبات نیازمند برآورد ضریب میرایی مؤثر است. میرایی مؤثر نمایانگر کل مکانیزم اتفاق انرژی در سازه است که با در نظر گرفتن دامنه و تداوم (تعداد سیکل)، پاسخ زلزله به دست می‌آید.

میرایی مؤثر وابسته به دامنه است. قبل از رسیدن به حد تسليم، میرایی مؤثر معمولاً 5% مقدار میرایی بحرانی در نظر گرفته می‌شود. این مقدار می‌تواند بسته به نوع مصالح بزرگتر هم باشد. بعضی مقادیر میرایی پیشنهادی برای سازه‌ها در قبیل از تسليم در مرجع [۷] آمده است. برای مثال مقادیر تا 10% برای بتن مسلح و مقادیر تا 20% برای سازه‌های چوبی پیشنهاد شده است. پس از رسیدن به تسليم،

شکل (۸): مراحل ترسیم منحنی بار تغییر مکان [۶]

شکل (۹): منحنی های طرفیت و نیاز طیفی [۴]

مشابه با معادلات تحلیل دینامیکی خطی مودال می‌باشد که برای تبدیل برش پایه به نیروی مودال و تبدیل تغییر مکان بام به تغییر مکان $Pushover$ مودال استفاده می‌گردد. تنها تفاوت، جایگزینی شکل مد (تغییر مکانهای طبقات سازه در نقطه حداکثر پاسخ) به جای شکل مد دینامیکی است.

معادلات تبدیل $Pushover$ به طرفیت عبارتند از:

$$A = \left(V/W \right) \alpha_1 \quad (۶)$$

برابر $9/81$ متر بر مجنور ثانیه، $Area$ سطح به کیلوگرم- سانتیمتر (در یک حلقه کامل تغییرمکان در محدوده $D \pm$ حاصل شود) و ضریب کاهش که برای کم کردن سطح زیر منحنی می باشد.

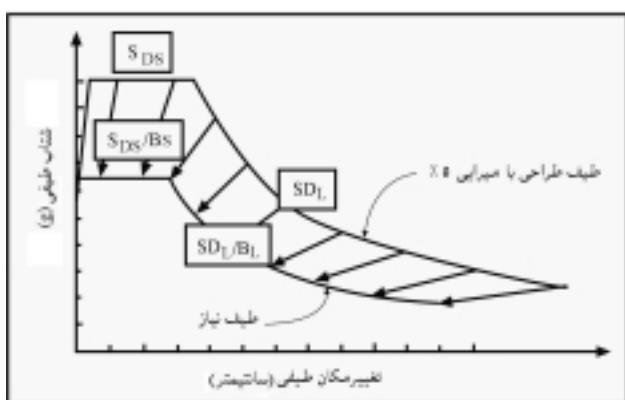
معادله تعیین میرایی مؤثر (β_{eff}) بر اساس میرایی لزج است ($ATC-40$ معادله $3.8.9$ در مرجع [۸]). همچنین دو اصلاح زیر توسط پیشنهاد شده است:

- یک مقدار اسمی میرایی لزج که 5% مقدار بحرانی است به میرایی هیسترتیک اضافه شود. بر این اساس رابطه میرایی همیشه یک مقدار میرایی حداقل 5% را به دست می دهد.

- یک ضریب کاهش (K) در رابطه میرایی برای کاهش سطح کل زیر منحنی هیسترزیس وارد شود؛ زیرا، انتظار می رود زمان لرزش (تعداد سیکل های پاسخ زلزله) بر قابلیت اتصال انرژی در سازه تأثیر بگذارد. برای حالتی که این کاهش وجود ندارد، $K = 1$ و در حالت حداقل آن برابر صفر است که در این حالت $\beta_{eff} = 0.05$ می باشد.

جدول (۱) مقادیر ضرایب کاهش دامنه طیف نیاز β_s و β_L از $ATC-33$ را مشخص کرده است و مقایسه آن با مقادیر پیشنهادی نیومارک و هال را نشان داده است.

ضریب کاهش دامنه طیف نیاز تابعی از دامنه و پریود در طیف پاسخ است. ضرایب کاهش برای پریودهای کوچک (β_s) حدود 50% از میرایی پریودهای بلند (β_L) بیشتر است. اگر میرایی مؤثر به دامنه بستگی نداشت (که در حالت کلی واقعیت ندارد) آنگاه طیف با 5% میرایی باید با ضرایب ثابت کاهش می یافت (شکل ۹).

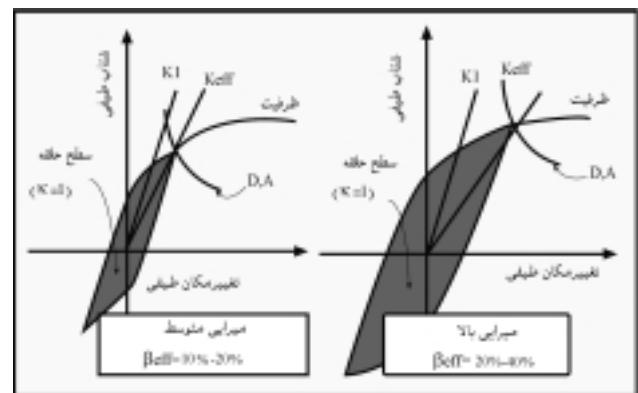

شکل (۹): ترسیم طیف هدف [۶]

پریود مؤثر و میرایی مؤثر به دامنه بستگی دارند. تا رسیدن به

میرایی مؤثر سریعاً شروع به افزایش می کند که این افزایش بستگی به نحوه رفتار هیسترتیک اعضاء در هنگام اتصال انرژی در سیکل های پاسخ دارد.

میرایی بسته به دامنه پاسخ ممکن است افزایش یابد (افزایش سطح حلقه هیسترزیس با دامنه)؛ اما، این مقدار هم ثابت نمی ماند و با افزایش تعداد سیکل های زلزله تغییر می کند (باریک شدن حلقه های هیسترزیس یا کاهش سطح زیر آنها). شکل (۸) نمایانگر سختی مؤثر و میرایی در کل سازه می باشد.

شکل (۸): نمونه ای از سختی و میرایی مؤثر [۶]

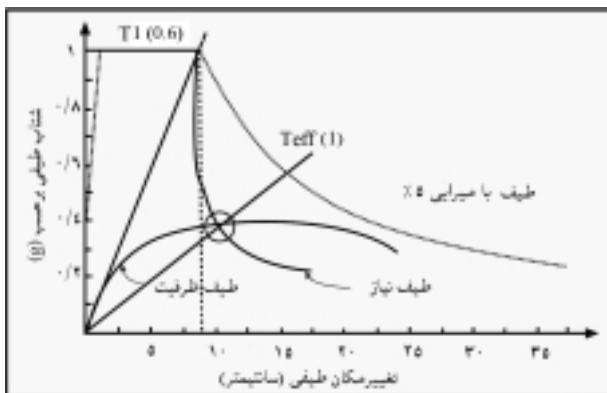
در این شکل مقادیر سختی و میرایی مؤثر سازه برای منحنی ظرفیت یکسان در دو سطح مختلف پاسخ نشان داده شده اند. سطح اول نشان می دهد که مقدار کمی رفتار غیرخطی در کل سازه وجود دارد. در این حالت، سختی مؤثر در حدود $1/67$ ، سختی اولیه و میرایی مؤثر حدود 10 تا 20% میرایی بحرانی است.

در پاسخ سطح دوم، رفتار غیرخطی بیشتری مشاهده می شود. سختی مؤثر حدود $5/10$ تا $23/23$ ، سختی اولیه است و میرایی حدود 20 تا 40 درصد مقدار بحرانی است. این مقدار سختی بر اساس نظر گرفتن سطح کل حلقه های هیسترزیس است. سختی و میرایی مؤثر با استفاده از رابطه های (۶) و (۷) محاسبه می شود:

$$K_{eff} = \frac{A}{D} \left(\frac{W}{g} \right) \quad (6)$$

$$\beta_{eff} = \frac{\kappa}{2\pi} \left(\frac{Area}{K_{eff} D^2} \right) + 0.05 \quad (7)$$

در این معادلات، K_{eff} سختی مؤثر به کیلوگرم بر سانتیمتر در تغییرمکان D ، β_{eff} میرایی مؤثر، نسبت میرایی بحرانی لزج در تغییرمکان D ، A شتاب طیفی بر حسب g در تغییرمکان D ، D تغییرمکان طیفی به سانتیمتر، W کل وزن ساختمان، g شتاب جاذبه

شکل (۱۰): ساختمان جدید (خاک متراکم) [۴]

بر اساس خاک سخت با آن در شکل (۱۰) نشان داده شده است. قسمت تقریباً عمودی منحنی هدف نشان می دهد که در این مثال تغییر مکان غیر الاستیک تقریباً برابر با تغییر مکان الاستیک می باشد. شتاب طیفی مربوط به حد تسليم برابر با $2g$ ، مطابق با برش پایه $15w$ (نیروی طراحی) و مقدار $\alpha_1 = 75$ می باشد. شتاب طیفی نهایی برابر با $4g$. معادل برش پایه $3w$. (پلاستیک کامل) و ضریب افزایش مقاومت حدود ۲ را نشان می دهد. این خصوصیات برای یک ساختمان قاب بتن مسلح متوسط با رعایت حداقل ضوابط آیین نامه می باشد. حداکثر تغییر مکان نشان داده شده در شکل (۱۰) حدود ۱۰ سانتیمتر می باشد. تغییر مکان حداکثر ۱۰ سانتیمتر معادل تغییر مکان بام حدود ۱۲ سانتیمتر ($\alpha_2 = 8.8$) می باشد. برای یک ساختمان پنج طبقه این تغییر مکان با فرض توزیع یکنواخت تغییر مکان در طبقات حدود ۲/۵ سانتیمتر در هر طبقه است. تغییر مکان $2/5$ سانتیمتر برای هر طبقه موجب ایجاد ترک خواهد شد؛ اما، فقط مقدار کمی خسارت به قابهای ساختمان وارد می شود. یکی از مزایای استفاده از روش طیف ظرفیت آن است که اجازه می دهد از هر شکل طیف استفاده گردد. برای نمونه در مثال بعدی مجدداً از طیف هدف استفاده می شود تا در زمینهای متفاوت اثر خاک در تغییر مکان سازه مشخص گردد. شکل (۱۱) محل تقاطع منحنی ظرفیت ساختمان با طیف هدف که یک بار در یک ساختگاه با جنس سنگ قرار دارد و بار دیگر همین سازه بر روی خاک نرم قرار دارد را نشان داده است.

بر اساس آنچه گفته شد اجزاء شکل پذیرند و سختی، مقاومت و میرایی در زلزله طرح کاهش نمی یابد. شکل (۱۱) اختلاف قابل توجهی را در تغییر مکان ساختمان در خاکهای مختلف نشان می دهد. تغییر مکان طیفی برای ساختگاه سنگی فقط ۵ سانتیمتر می باشد؛ در حالی که، همین پارامتر در خاک نرم حدود ۱۵ سانتیمتر

تسليم، پریود مؤثر (T_{eff}) همان مقدار پریود اولیه (T_1) است و میرایی مؤثر (β_{eff}) معادل ۵٪ میرایی بحرانی می باشد. پس از تسليم، پریود مؤثر افزایش می یابد و میرایی مؤثر هم زیاد می شود تا تغییر مکان غیر الاستیک سازه افزایش یابد.

جدول (۱): ضرایب کاهش دامنه طیف نیاز [۴]

میرایی مؤثر	ضرایب پریود کوتاه	ضرایب پریود بلند
β_{eff}	نیومارک و هال ۱	نیومارک و هال ۱
≤ ٪ ۲	٪ ۸	٪ ۸
٪ ۲	٪ ۷۸	٪ ۸۱
٪ ۵	٪ ۱۰	٪ ۱۰۰
٪ ۷	٪ ۱۱۲	٪ ۱۰۹
٪ ۱۰	٪ ۱۳۰	٪ ۱۲۰
٪ ۱۵	٪ ۱۵۴	٪ ۱۳۹
٪ ۲۰	٪ ۱۸۲	٪ ۱۵۴
٪ ۳۰	٪ ۲/۳۸	٪ ۱/۷۹
٪ ۴۰	٪ ۲/۰۳	٪ ۲/۰۸
٪ ۵۰	٪ ۳/۸۵	٪ ۲/۳۳
٪ ۵۰	٪ ۳۰	٪ ۲۰

۱- ضرایب نیومارک ر هال ۲- ضرایب ATC و NEHRP ر ۳- ضرایب UBC

برای هر تغییر مکان (طیفی) در منحنی ظرفیت مقدار مشخصی برای میرایی مؤثر قابل محاسبه می باشد. از ضریب کاهش دامنه طیف نیاز وابسته به این مقدار میرایی مؤثر می توان برای ترسیم یک طیف مشخص هدف از طیف با ۵٪ میرایی استفاده کرد. به مراحل انجام این کار در بخش ششم اشاره شده است. با داشتن این طیف و تقاطع دادن آن با طیف ظرفیت حداکثر پاسخ محاسبه می شود.

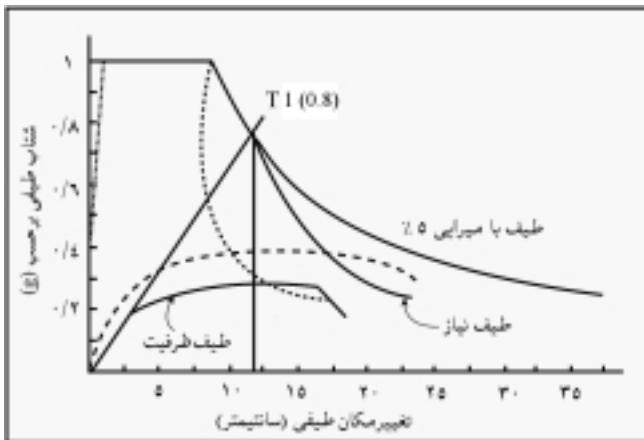
۶- مثالهای توضیحی

ایده و روشی که بحث شد با چند مثال در این قسمت واضح تر مطرح می شود. سعی شده است مثالهای ساده باشند و به صورت واقع گرایانه برای مقادیر ظرفیت و نیاز مطالعه شوند.

۶-۱- ساختمان جدید

اولین مثال، یک ساختمان جدید است که پریود اولیه آن ۰/۶ ثانیه است. طیف شتاب در حالت تسليم مربوط به $2g$ و طیف نهایی شتاب حدود ۴۰ می باشد. چون ساختمان جدید است اجزاء به صورت شکل پذیر در نظر گرفته می شوند و فرض می شود که سختی، مقاومت و میرایی در مدت زلزله طرح کاهش نیابتند. منحنی ظرفیت این ساختمان و محل تقاطع منحنی طیف هدف

منحنی ظرفیت حدود ۵۰٪ و مقاومت حدود ۷۰٪ مشخصات یک ساختمان جدید در نظر گرفته شده است. مشخصات ساختمان جدید در شکل (۱۰) نشان داده شده است.

شکل (۱۳): ساختمان موجود (خاک متر اکم) [۴]

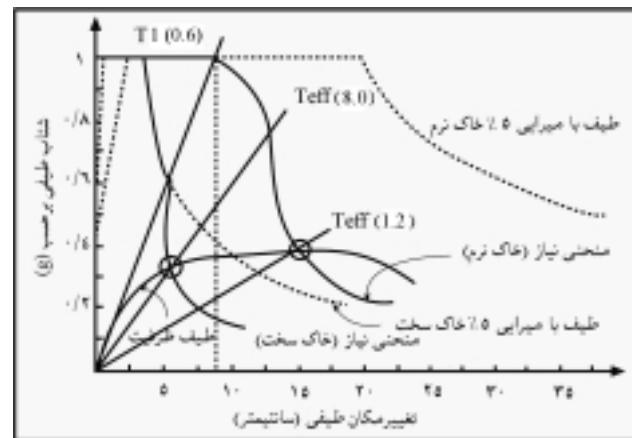
کاهش سختی و مقاومت برای ساختمانهایی که اعضای آنها در برش گسیخته می‌شوند، قابل انتظار است. مانند مثال قبل، میرایی مؤثر به میزان ۳۳٪، سطح منحنی هیسترزیس کاهش یافت.

در این حالت بین طیف ظرفیت و طیف هدف تقاطعی وجود ندارد؛ لذا، روش طیف ظرفیت یک مسأله بالقوه‌ای را نشان می‌دهد. با این سطح از ظرفیت، دور از انتظار نیست که سازه آسیب مهمی بیند و حتی ممکن است منهد شود.

۶-۳- مقاوم سازی ساختمانهای موجود

در این قسمت برای نشان دادن روشهای ترمیم و تقویت ساختمانهای موجود دو مثال ارائه می‌شود (ساختمان شکل ۵ با مشخصات شکل ۱۳).

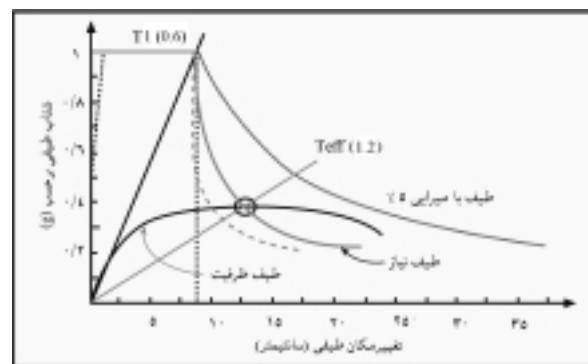
هدف، محدود کردن تغییر مکان به حدود ۱۰ سانتیمتر است (تغییر مکان یک ساختمان جدید در شکل ۱۰). یک مدل از ساختمان موجود که با دیوار برشی، قابهای جلوی آن تقویت شده است در شکل (۱۴) نشان داده شده است. شکل (۱۵) تأثیر افزایش سختی و مقاومت را برای این ساختمان نشان می‌دهد (حالت بدون تقویت با خطچین شان داده شده است). با اضافه کردن دیوارهای برشی، سختی ساختمان (و تا حدودی میرایی) افزایش می‌یابد. علاوه بر آن، آثار غیرالاستیک زلزله هدف و مقاومت افزایش می‌یابد و ظرفیت سازه بیشتر می‌شود. این مثال استفاده از روش طیف ظرفیت را در برآورد مقادیر سختی و مقاومتی که باید اضافه شوند تا ساختمان موجود به تغییر مکان هدف

شکل (۱۱): ساختمان جدید (ساختگاه سنگی و ساختگاه با خاک نرم) [۴] است. این موضوع در پاسخ غیرالاستیک جلب توجه می‌کند (تغییر مکان بزرگتر در خاک نرم نسبت به خاک سخت). این مسئله با مشاهدات خرابی و آسیب در ساختمانها سازگار است. منحنی هدف در سنگ و خاک نرم نشان می‌دهد که تغییر مکان غیرالاستیک لزوماً برابر با تغییر مکان الاستیک نمی‌باشد.

۶-۴- ساختمان موجود

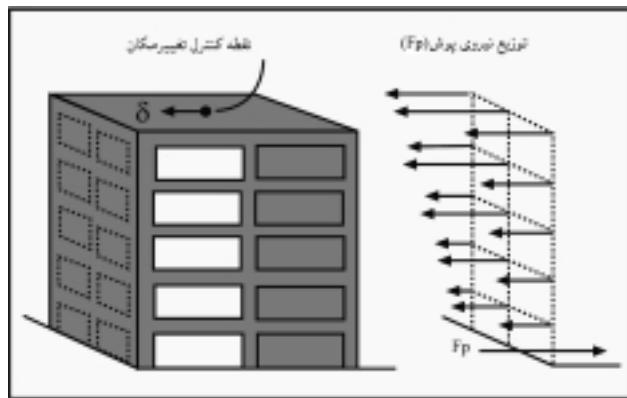
شکل (۱۲) منحنی طیف ظرفیت و هدف برای یک ساختمان موجود را نشان می‌دهد. در ابتدا ظرفیت ساختمان مانند یک ساختمان جدید می‌باشد (شکل ۱۰) و فقط توانایی سازه در اتصال انرژی (میرایی) متفاوت است (میرایی بر اساس حدود ۳۳٪، سطح زیر منحنی هیسترزیس می‌باشد). محل تقاطع نشان می‌دهد حداقل تغییر مکان از ۱۰ سانتیمتر به حدود ۱۵ سانتیمتر تغییر یافته است و برای هر طبقه تغییر مکان نسبی از ۲/۵ سانتیمتر به ۴ سانتیمتر افزایش یافته است (با فرض تغییر مکان نسبی یکنواخت). شکل (۱۲) همچنین نشان می‌دهد که زلزله هدف تزدیک به ظرفیت نهایی ساختمان می‌باشد.

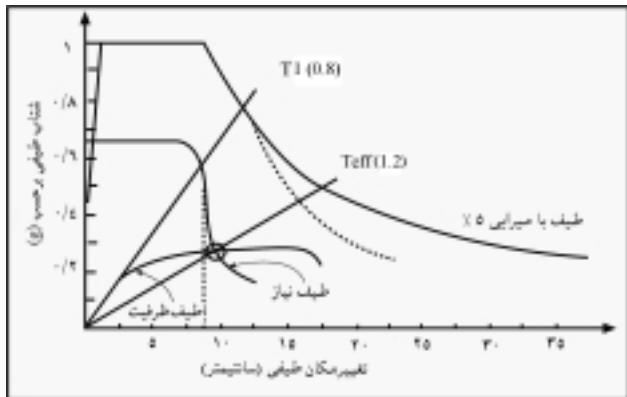
شکل (۱۲): ساختمان موجود (خاک متر اکم) [۴]

برای یک ساختمان موجود احتمالاً سختی و مقاومت (مانند میرایی مؤثر) در طول زلزله کاهش می‌یابد (شکل ۱۳). در این مثال،

(۱۰ سانتیمتر) برسد را نشان می‌دهد.

شکل (۱۴): یک نمونه بارگذاری روی ساختمان موجود با تقویت توسط دیوار پرشی [۶]

شکل (۱۷): مثال ساختمان شکل ۱۶ (خاک متراکم) [۶]

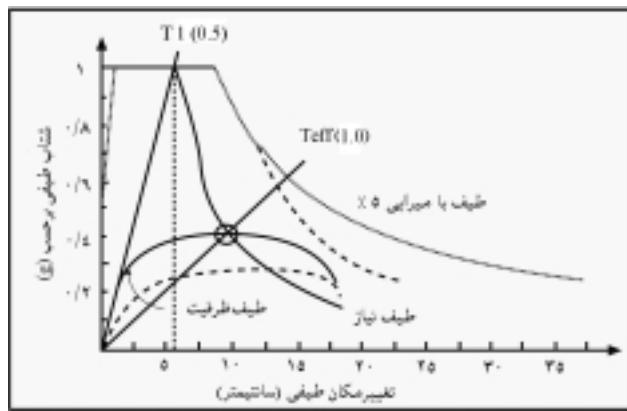
۷- نتیجه

در این مقاله ضمن بررسی روش تحلیل Pushover، خلاصه‌ای از روش طیف ظرفیت برای محاسبه حداکثر پاسخ زلزله در یک ساختمان بحث شد. مثالهایی که به صورت گراینیکی حل شدند نشان دادند که چگونه این روش تحلیل برای محاسبه حداکثر تغییرمکان و برای مدل سازه غیرخطی ساختمانهای جدید، موجود و قدیمی استفاده می‌شود. مزایای روش طیف ظرفیت نسبت به سایر روش‌های تحلیل غیرخطی عبارتند از:

- ۱- لرزش زمینی ناشی از زلزله با طیف پاسخ بیان می‌شود؛ بنابراین، تأثیرات انواع ساختگاهها و حالات منبع (مثلاً انواع خاکها) به طور واضح قابل بیان هستند.
- ۲- خصوصیات سیستم (مثل میرایی) در مدت وقوع زلزله در مراحل مختلف تعیین می‌گردد.
- ۳- حل‌های ترسیمی نشان می‌دهد که ظرفیت ساختمان و نیاز زلزله می‌تواند به صورت ساده به وسیله مهندسین طراح استفاده و برای تعیین میزان افزایش مورد نیاز سختی، مقاومت و یا میرایی در یک ساختمان در نظر گرفته شود.

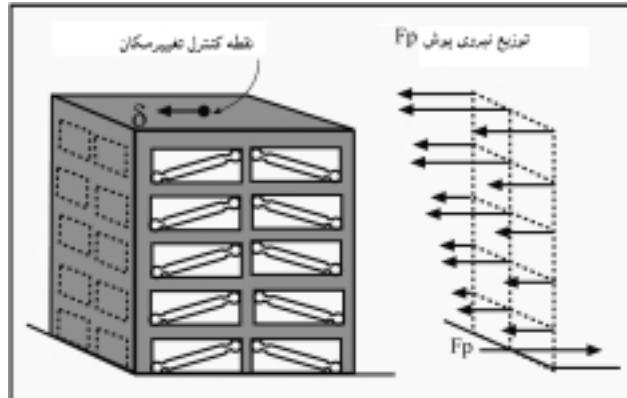
۸- مراجع

- 1.Tso W. K. and Moghadam, A. S, 1998, "Pushover Procedure for Seismic Analysis of Buildings". Progress in Structural Engineering and Materials, Vol. 1 (3), pp. 337-344.

شکل (۱۵): مثال ساختمان شکل ۱۶ (خاک متراکم) [۶]

مثال دوم مطابق شکل (۱۶) در رابطه با الحاق میراگر به سیستم سازه است. در این حالت، میراگرها فقط میرایی را افزایش-

شکل (۱۶): یک نمونه بارگذاری روی ساختمان موجود که با میراگر قطری تقویت شده است [۶]

می‌دهند (هرچند بعضی از میراگرها سختی و میرایی را افزایش می‌دهند). شکل (۱۷) آثار اضافه کردن میراگرها به یک ساختمان موجود را نشان می‌دهد (ساختمان موجود با خط چین نشان داده شده است). در این مثال چنانکه نشان داده شده است اضافه کردن

2. Applied Technology Council (ATC), 1996, NEHRP Guidelines and Commentary for the Seismic Rehabilitation of Buildings, BSSC Ballot Version of FEMA 273, ATC-33, Redwood City, California.
3. Applied Technology Council (ATC), 1996, Seismic Evaluation and Retrofit of Concrete Buildings, Final Submittal of SSC 96-01 (Proposition 122), ATC-40, Redwood City, California.
4. Kircher C. A, 1996, "Capacity Spectrum Pushover Method: Seeing is Believing. Proceedings", 65th Annual Convention, Structural Engineers Association of California, pp. 5-15.
5. Structural Engineers Association of California (SEAOC),
- 1995, Recommended Lateral Force Requirements and Commentary, Sacramento, California.
6. Nicoletti, J., 1995, "Static Nonlinear Pushover Analysis", Appendix G in Vision 2000: Performance Based Seismic Engineering of Buildings, Structural Engineers Association of California.
7. Newmark, N. M, and Hall, W. J. 1982, "Earthquake Spectra and Design", Earthquake Engineering Research Institute, Oakland, California.
8. Chopra, Anil K, 1995, Dynamics of Structures, Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey.◀